

Chodouňské NOVINKY

Vydává obec Chodouň - zdarma

č. 2/2024

Slovo starosty

Vážení chodouňští
spoluobčané,

za několik dní začnou letní prázdniny a to je také trochu důvod pro pololetní hodnocení toho, co se v obci udělalo nebo se podařilo připravit pro brzkou realizaci.

V návaznosti na komplikace kolem MŠ musím konstatovat, že se zvýšeným úsilím všech zúčastněných podařilo zajistit plný provoz školky a naopak jej obnovit v režimu, na který jsme jako zřizovatelé byli zvyklí, tedy po celý den v obou budovách MŠ. Podařilo se zdárně uskutečnit zápis nových dětí, připravit konkurz na ředitelku a udržet aktivity s dětmi, jako je vystoupení u májky, návštěvu předškoláků v prvních třídách ZŠ nebo jejich nacvičené vystoupení jako rozloučení se školkou. Ještě jednou velké poděkování všem, kteří svojí aktivní účastí pomohli situaci zvládnout.

V uplynulém pololetí se také podařilo vysoutěžit firmu na opravu obecních komunikací, na které budeme souběžně žádat dotaci u Středočeského kraje, a také vysoutěžit i firmu, která do listopadu letošního roku vybuduje novou ulici včetně sítí u parcel na Orlíkách s finančním příspěvím majitelů přilehlých parcel.

dokončení na 2. straně

Máje v Chodouni 2024

Staročeská tradice, která má v Chodouni hluboké kořeny, letos znovu dostala svého renomé a chodouňští májovníci opět prokázali své kvality. I když letos tolik počasí neprálo a zpočátku se zdálo, že Máje v Chodouni spláchne déšť, nakonec se vyčáslilo a všichni návštěvníci si je mohli naplno užít.

Vše začalo jako obvykle úvodním slovem obecního kecala, který za přítomnosti českého doprovodu dovedl májovníky před dům starosty obce ten udělil májovníkům svolení vyvést májovnice a poté před kulturním domem tancovat staročeskou besedu. Celému průvodu, stejně jako vloni, hrála do kroku kapela Cheznovanka, která svými písněmi svolávala všechny obyvatele obce, aby se připojili k průvodu. I když průvod netrval letos tak dlouho, jako v předešlém roce, přesto se shromáždilo velké množství milovníků této úžasné tradice. „Na začátku jsme se hodně obávali špatného počasí, ale věřili jsme, že nás naše krásné údolí ochrání a během průvodu se vyčáslí, což se nakonec i stalo. A i přes zpočátku špatné počasí bylo skvělé vidět, že se k průvodu přidávají další a další lidé, kteří tuto tradici stejně jako my milují“

říká pořadatel májů v Chodouni Miloš Vopátek a dodává: „A právě všem lidem, kteří nás přišli podpořit i za tak ne moc příznivého počasí, patří obrovský dík, protože právě pro vás tuto tradici udržujeme a jen díky vám ji stále můžeme pořádat.“

Součástí průvodu bylo tradiční vzdání úcty padlým u pomníku I. světové války, vzpomínka na návsi a pak už následovalo očekávané tancování staročeské besedy před kulturním domem, kde se sešlo obrovské množství diváků, kteří bedlivě sledovali každý krok všech májovníků. Slovy pořadatele Miloše Vopátka: „Pravda, bylo tam pár technických nepřesností a pár přešlapů, dokonce i jedna technická závada na ozvučení, která byla způsobena nevědomou sabotáží, ale bez toho by to ani nebyly ty správné Máje v Chodouni.“

dokončení na 2. straně

Máje v Chodouni 2024

pokračování z 1. strany

Věřím, že to májovníkům všichni návštěvníci odpustili, protože všichni víme, jak je to někdy náročné, když vám to odpoledne takříkajíc nesedne.“ Po besedě už následovala dražba

májky, která byla následně pokácena a za obrovského aplausu její špička dopadla až do řeky Litavky, ve které svedli májovníci lýtý boj o kytku. Tento nelehký a místy až krvelačný boj nakonec poprvé vyhrál Tomáš Gross!

Úspěšné Máje v Chodouni zakončila večerní beseda na sále v kulturním domě, kde se poslední odehrála i večerní zábava za doprovodu dua Robert a Jana. A to, co se dělo poté podléhá starému přísloví: „Co si nepamatuji, to se nestalo.“

Vážení čtenáři, vážení obyvatelé Chodouně. Opět mi bylo velikou ctí pořádat staročeské Máje v Chodouni, a i když se letos vyskytlo více komplikací než obvykle, musím s velkým potěšením říct, že Máje byly letos velice úspěšné. Jsem rád za každého z vás, kteří jste nás přišli podpořit a užít si pěkné májové odpoledne, a pevně věřím, že i vás těší, že v našich rukách tato tradice žije dál. Stejně tak vám patří náš dík, protože jak už bylo řečeno, bez vás by to prostě nešlo. Jednou se mě někdo zeptal, co mě na Májích vlastně vůbec baví. Dlouho jsem nevěděl, jak správně odpovědět, ale s odstupem času jsem si uvědomil, že je to právě ta provázanost. Provázanost generací. Souměřitelnost, kdy jsme všichni na jedno odpoledne jedna obec bez jakýchkoliv rozepří. Něco jako když se vyhrálo v Naganu nebo letos v Praze! Je to právě tento odkaz, který žije v nás všech,

a tradice, které se všichni držíme a které se odmítáme vzdát. A právě za to vám všem patří obrovský dík! Velký dík samozřejmě patří i všem májovníkům za jejich nasazení. Nemale zásluhy na našich úspěších mají ale také rodiče, příbuzní a kamarádi všech májovníků, kteří se na přípravách podíleli, a za to vám všem moc a moc děkuji. Speciální poděkování také patří paní Evě Hurcíkové a Přemku Landovi, bez kterých by naše Máje byly prostě poloviční. A v neposlední řadě bych rád poděkoval i všem zastupitelům a zaměstnancům obce Chodouň, kteří v rámci svých možností pomáhají májovníkům, jak jen to jde. Na závěr mi dovoluť ještě jedno malé zamyšlení. Když se totiž během průvodu kolem sebe rozhlížím, tak si uvědomuji, že každý z nás má na Májích v Chodouni svou úlohu, která se s lety může možná změnit, ale i přesto bychom neměli nikdy dopustit, aby nás Máje někdy opustily a my na ně už jen vděčně vzpomínali, místo toho, abychom je mohli prožívat. Ještě jednou vám všem moc děkuji za vaši podporu a věřím, že se i za rok uvidíme pod májkou u Litavky. ČÍ JSOU MÁJE?

Miloš Vopátek

Slovo starosty

pokračování z 1. strany

Určitě jste také zaregistrovali, že stále probíhají rekonstrukční práce v budově záměčku. V současné době se opravují a natírají okna a dveře v patře vily, opravují se parketové podlahy, budují se nové toalety a omítky. Od března máme také podepsanou společenskou smlouvu s firmou na přípravu projektu využití dvora velkostatku pro seniorské bydlení, která by se měla začít realizovat v druhém pololetí letošního roku.

V uplynulém pololetí se nám také podařilo dokončit poslední úpravy nového územního plánu obce, který bude v platnosti od července tohoto roku.

Poslední, určitě velmi příjemnou zprávou pro obec, je skutečnost, že přesně po deseti letech soudních tahanic byla Mikroregi-

onu Litavka a tím samozřejmě i obci Chodouň jako jeho členovi doplacena zadržaná část dotace na vybudování kanalizace v aglomeraci Zdice Chodouň, a to v plném rozsahu, tedy bezmála 19 mil. Kč. Valná hromada dobrovolného svazku Mikroregionu Litavka na svém nejbližším zasedání pak rozhodne, jak bude s těmito penězi naloženo a jakou měrou posílí rozpočty členů, tj. města Zdic a obce Chodouně, kteří museli doposud vzniklý nedoplatek hradit ze svých peněz v podobě navýšených ročních členských příspěvků.

Vážení spoluobčané, přeji Vám příjemné prožití letošního léta, které je před námi, času dovolených a společných chvil s Vašimi dětmi, které si budou jistě užívat prázdnin, na které se již nyní asi nedočkavě těší.

*Ing. Josef Stehlík,
starosta obce Chodouň*

Fotografie z údržby obce

MASÁŽE "U VEVERKY"

www.masazeuveverky.cz

+420 777 904 327

Zdice 915

Klasické a relaxační masáže, masáže plosek nohou, Breussova masáž, manuální lifting obličeje, čínská masáž Tuina, Indická antistresová masáž hlavy, baňkování, tejpování

Chodouňská kaplička

Ve středu obce stojí naše kulturní památka - kaplička. Byla postavena počátkem 19. stol. a zasvěcena pravděpodobně sv. Janu Nepomuckému. Zvon kapličky byl ulitý v r. 1784, váží 15 kg a je ozdoben reliéfem Panny Marie s Ježíškem a iniciály J.C.V. Jak v I., tak i ve II. světové válce měl být roztaven a použit pro potřeby armády, ale pokaždé se ho podařilo uchránit.

Ve své novodobé historii byla kaplička 2x zrekonstruována. V r. 1992 byla provedena betonová podlaha, nově vyštukovány a vyběleny stěny a byly zhotoveny nové vchodové dveře. Před oslavami 750. výročí založení obce v srpnu 2021 byla znovu provedena celková rekonstrukce včetně střechy. Při té příležitosti byl pod střechu ukryt kovový tubus, který obsahuje různé dokumenty, mince a jiné historicky cenné předměty. V rámci zmíněných oslav pak byla kaplička vysvěcena zdicským farářem Josefem Jonášem a nově zasvěcena sv. Ludmile.

Tento akt má svoje odůvodnění - v Chodouni přece slavíme Ludmilské posvícení. A nejen že je slovo posvícení odvozeno od slova posvětit, ale vždy souviselo se svátkem patrona místního kostela nebo kapličky.

Již po generace je naše kaplička také aktivně využívána. Pokaždé, když slyšíme zvonit zvon, víme, že někdo z obyvatel Chodouně zemřel. Je to sice smutná záležitost, ale i to patří ke kolooběhu života. Zvonění, kterým se dotyčný vyprovází na druhý břeh, by mělo trvat 10 min. V minulosti se na zvonění podíleli tito chodouňští občané: pí Vejvodová, Jan Klika, Bedřich Šebesta, p. Justych a Vladimír Němec. Od prosince r. 1988 zvoní pan Stanislav Habětín. Celkem už svým zvoněním vyprovázal na poslední cestě 238 chodouňských občanů. Například v r. 1990 zvonil dokonce 12x, naopak v r. 2007 pouze 1x. Stanislav Habětín si totiž pečlivě zaznamenává všechny události s kapličkou spojené. A nejen to. Jeho rodina se o kapličku a její okolí i obětavě stará, aby byla i nadále důstojným církevním stánkem.

Eva Hurčíková

Připravujeme na letní měsíce:

7. 9.	Letní kino v zahradě Obecní vily
21. 9.	Ludmilské posvícení

Navazujeme na vyprávění z minulého čísla.

Pod správou císařského panství II.

...Za této situace měla panství nelehký úkol, jak udržet poddané na gruntech a jak osadit pusté grundy. Na panství Točnick bylo v té době poddaných dost, ale o hospodaření na půdě příliš nestáli. Příkladem je ves Knížkovice, nejmenší ves na panství. Zde se na místě pustého dvora usadilo v roce 1672 pět hospodářů. Při výstavbě gruntů jim vrchnost poskytla dříví a sedláci z okolních vsí jim museli pomoci s forováním (dovoz materiálu). Vrchnost je na několik let osvobodila od robot a dávek. Museli však platit kontribuci. Hospodaření těchto hospodářů však nebylo dobré. Půda byla špatná a časté přívaly vod vykonávaly své. Dva hospodáři prodali chalupu ještě před zapsáním do pozemkové knihy v roce 1678, třetí poté v roce 1683, čtvrtý zběhnul, když zaplatil za půdu pouze dvě kopy grošů.

Taktéž zvyšující se roboty byla velkou zátěží pro venkovský lid.

V 16. století nevolník robotoval v průměru 12 až 20 dnů v roce. O sto let později dřel na panském už 100 i více dnů. Nucené práce přibývalo, životní úroveň sedláka však klesala. Na císařských panstvích byly snad dodržovány některé robotní úlevy po třicetileté válce, ale později, zvláště za hejtmana Samuela Ignáce de Bois, (ve funkci hejtmana byl v letech 1670 – 1690), žádné úlevy nebyly. Byl znám svojí surovostí vůči poddaným.

V roce 1677 podali sedláci Zdic, Bavoryně a Chodouně respekt rychtáři a konšelé těchto obcí (obešli tak hejtmana) žádost na Českou komoru do Prahy o zrušení potažní roboty – forování uhlí do Karlovy huti na Královském panství. Česká komora odeslala 5. března 1677 jmenovanému hejtmanovi zpět „supliku“ těchto tří obcí a rozhodnutí, že jmenované obce nadále mají tuto potažní robotu – dovážení uhlí do Karlovy hutě - vykonávat s odůvodněním, „že je potřeba hodně uhlí do foroty v huti mít pro výrobu železa a že se robotou J.M.C. důchodu nemálo vydání uspořít“.

Dle urbáře Točnického panství z roku 1670 byly již tehdy všechny tři jmenované obce robotou povinny ke dvorům Královského panství, ale všechny povinné platby za kontribuci platily panství Točnickému.

Tentýž urbář uvádí v Chodouni 15 selských a chalupnických usedlostí a jmenuje Adama Žihlu jako hajného. V obci též byla jedna kréma. Můžeme předpokládat, že zde byl také kovář, krejčí, obuvník a jak je zřejmé, někteří obyvatelé se věnovali pálení vápna. Máme o tom jednak zprávu z Kolencova dopisu z roku 1651 o lámání vápenného kamene chodouňskými na hoře Lejškově a pak i jednu informaci do konce z roku 1615, kdy vyšla v Benátkách kniha italského architekta Vincenza Sezmozziho *Idea della architettura universale*. Tento architekt, který působil za Rudolfa II. a jeho bratra Matyáše I. v Praze, v tomto díle také píše, že „Všude na skalnatých horách u Zdic, velké české vesnici, která se nachází mezi Žebrákem a Berounem, se ve velkém těží bílé kameny, které jsou poměrně lehké a nepřilíh hrubé, z nich místní lidé připravují to nejlepší vápno. Mají tam své pece či milíře okrouhlého tvaru, velkoobjemové, umístěné na úpatí těch hor, zahloubené do země.“

Zásluhou pana Josefa Hürky, který se zabývá průmyslovými dějinami Zdic a tuto informaci objevil, můžeme se tedy domnívat, že i chodouňští páčili vápno už začátkem 17. století a toto pálení vápna, i když možná s přestávkami, pokračovalo i v 18. století a přetrvalo až do poloviny 19. století, kdy se také objevují informace o vápenictví v Chodouni.

Pokračování příště

*Čerpáno z knihy Ladislav Zvonář: „Historie a současnost – Chodouň“
Připravila: Yvona Hříbalová*

Ze života SDH a JSDH Chodouň

Další čtvrtrok je za námi a s novým vydáním Chodouňských noviněk bychom vás rádi opět informovali, co se událo nového u SDH Chodouň. Jarní měsíce byly, jako již tradičně, ve znamení okrskové soutěže v požárním sportu, která se uskutečnila po krátké odmlce v sousední Bavoryni. Termín vyšel znovu na 8. května, tedy na Den vítězství. Stejně jako termín se nezměnil ani náš tréninkový pří-

kroku jsme tak po dlouhé odmlce opět připraveni k zápasům.

K tomu nebylo daleko 2. června, kdy se poměrně z nenadání zvýšila hladina Litavky. V podstatě během pár hodin se z malé říčky stal mohutný tok, který atakoval 3. stupeň povodňové aktivity a naplnil koryto řeky téměř po okraj. Nakonec však na nejhorší nedošlo a hladina se zastavila přibližně 12 cm pod hranicí 3. stupně. Celý tok jsme nicméně i tak až do brzkých ranních hodin monitorovali, abychom se ujistili, že se řeka nikdy nedostává z koryta a nehrozí tak nikomu nebezpečí.

Ještě než došlo ke zvýšení hladiny řeky, podíleli jsme se ve stejné datum i na uspořádání dětského dne. Jak přípravě, tak i hernímu odpolední jsme věnovali většinu z nedělního dne, a proto nás moc potěšilo, když i přes nepřízeň počasí, která zkrátila plánované tři hodiny dětského veselí pouze na necelé hodiny dvě, navštívilo připravená stanoviště více jak 60 dětí. Pevně věříme, že jste si zkrácené odpolední i tak užili, a budeme se těšit opět na viděnou u další kulturní akce.

*Ing. Ondřej Peták,
starosta SDH*

stup. Příprava proto byla opět čistě individuální. I přesto však někteří z nás chtěli využít paralelu s „dnem vítězství“ a přivést do Chodouně po delší době pohár za první místo. Zůstalo však jenom u přání. Ačkoli jsme se vyvarovali větších chyb, nesehranost byla především u požárního útoku znát a na nejlepší dva celky z Bavoryně a Zdic jsme nestačili. Onu květnovou sobotu tak naše snažení stačilo pouze na 3. místo (ze tří zúčastněných družstev). Nezbyvá tedy než počkat si na další ročník s tím, že příště již určitě potrénujeme.

Během jara jsme se také věnovali „uschopení“ našeho druhého veterána k výjezdu. Především díky péči Martina Uksy se nám podařilo vyvařit rzi odlehčenou karoserii, nasadit nové obutí a zdárně provést technickou kontrolou. Díky tomuto

Požářiště na Studeném se opět zelená aneb co je nového v obecních lesích

Plochy (holiny) po požáru lesa na Studeném v roce 2018 byly úspěšně obnoveny. Požářiště, přirozeně rozdělené lesní cestou na dvě plochy, bylo oploceno (ochrana stromků proti zvěři) a zalesněno i s pomocí občanů Chodouně malými doubkou a borovicemi. Aby měly sazenice šanci vyrůst, musí o ně odborný lesní hospodář rádně pečovat – na holinách je proto pravidelně odstraňována buřň (trávy, svízel, ostružiní). Protože se jedná o klimaticky poměrně extrémní stanoviště, ne všechny stromky se zde bohužel ujaly. Dobrou zprávou je, že uhynulé stromky již byly na-

hrazeny novými a mimo to se na plochách začíná objevovat i přirozená obnova osik, ale i zajímavějších druhů dřevin, např. třešně. Naštěstí letošní pozdní mrazy nenapáchaly na stromcích prakticky žádné škody a plocha požářiště se tak opět krásně zazelenala. Obnova lesních porostů na Studeném navíc probíhala i za dozoru příslušného orgánu státní správy lesů, který ji po letošní květnové kontrole prohlásil za úspěšnou.

Obecní lesy také do budoucna čeká obnova přestárých a v současnosti se již částečně rozpadajících porostů borovice černé

a dubu. Záměrem je postupně z porostů odstranit souše a dožilé stromy a tím umožnit výskyt přirozené obnovy (přirozené zmlazení porostu např. růstem semenáčků ze žaludů apod.) a následného porostu bez vzniku holiny a náročného (i finančně nákladného) zalesňování. Zda se to podaří, je jen otázkou budoucnosti.

Ke zdárnému vývoji lesa můžete přispět i Vy už jen tím, že se v lese budete chovat slušně a budete dodržovat lesní zákon tak, aby nám (nejen) naše obecní lesy i do budoucna mohly sloužit jako producent dříví, ale i jako ideální prostředí k vycházkám, sportu i relaxaci.

*Stanislav Hrudková,
Eliška Tesařová*

Život včel a nekonečný boj včelařů o jejich přežití

Největší výzvou v současné době pro včelaře je udržet zdravá produkční včelstva. Včelařství se již delší dobu potýká s varroázou. Způsobuje ji roztoč velikosti asi jeden milimetr, který parazituje na plodu včel i včelách samotných. Je to malý upír živí se jejich krví. Budoucí líhnoucí se včely jsou postiženy ve stádiu plodu. Jejich tělíčka roztoč degeneruje a zkracuje jejich výkonost a životnost. Mnohdy nejsou ani schopny vylézt z úlu ven za nektarem květin. Mají poškozena křídla, sosačky a ostatní části těla. V některých lokalitách v určitém období byl zaznamenán i 100% úhyn včelstev a včelaři neměli co zazimovat.

Vsoučasné době se k léčení této nemoci včel většinou používají klasická léčiva, která jsou u nás dostupná. Jejich použití je pro včelaře pracné a časově náročné. Léčení klasickými přípravky však s sebou přináší riziko i pro samotné včely a v konečném důsledku vedou k vytváření rezistentních populací roztoče *Varroa destructor*. Jako antibiotika při léčení nemoci u lidí postupně ztrácejí účinnost, tak i roztoč si postupně vytvořil imunitu proti účinnosti těchto léků, spousta jich přežije a geometrickou řadou se množí dál. Samička roztoče do buněk s plodem včel před jeho zavíčkovaním naklade dvě vajíčka, samčí a samičí. Tam se spolu i spáří a po vylíhnutí včelíčky s ní opustí buňku a jsou schopné se okamžitě dál množit. Po zavíčkování plodu včel s roztoči nastává další problém. Zničit roztoče v zavíčkovaném plodu není možné. Léčivo přes voskové víčko plodu nepronikne. Řeší se v určitém období vývoje včel nátěrem víček plodu a to je pro včelaře nesmírně náročné. Jak z tohoto problému ven? Důležitý je odpovědný přístup včelařů, pro kterých se vyžaduje, aby přípravky v předepsaném množství správně používali a střídali je podle aktuální potřeby.

V současné době je moderní východisko v optimalizaci včelstev, v komorování včelstev a izolaci matky v určitém období po určitou dobu. Pro lajky nesmírně složité. Zjednodušeně: matku ve včelstvu izolujeme tak, aby nemohla vůbec klást a roztoč neměl možnost na plodu parazitovat a dál se množit. Problémem je, že roztoč je schopen bez parazitování na plodu přežít šest měsíců a izolovat matku můžeme v období říjen až únor, to je maximálně po dobu pěti měsíců. Roztočů tedy přežije i tak pár jedinců. Pomocí diagnostiky ve spadu zjistíme jejich množství a s tímto se včelaři musí opět určitým způsobem vypořádat.

Měsíc červen je měsícem rojení. Je spousta příčin, proč se včelstva rojí. Problém nastává, když se vám roj usadí poblíž vašeho bydlení a znepríjemní vám život. Jak se jich zbavit? Pokud zavoláte včelaře z vašeho okolí, může včelstva odchytit, ale z důvodu přenosu nemoci je musí zlikvidovat. Roj neznámého původu si včelař nesmí ponechat. Proto doporučuji volat hasiče, kteří jsou povinni ze zákona likvidaci rojů provést. Pro včelaře je totiž traumatické roje včel likvidovat.

Ing. Jaroslav Kuchyňka

Chráníme naši přírodu

Měsíc červen je označován jako měsíc myslivosti a ochrany přírody. V přírodě se rodí mláďata zvěře a ostatních živočichů v lesích, na polích i loukách, nebo již probíhá péče o potomstvo a jeho výchova. Většina živočichů potřebuje především klid. Samičky potřebují klid, aby se mohly pečlivě starat o své novorozence, a zároveň klid pro vydatnou pastvu po kladení (rození) a probíhající laktaci. Mláďata potřebují klid, aby se mohla správně a dostatečně rychle vyvíjet a sílit. Nedostatky ve svém tělesném vývoji, způsobené neustálým vyrušováním, stresem, pozdějším narozením, případně nedostatečným krmením mateřským mlékem, takové mládě již nedožene.

I přes veskerou osvětu je stále mnoho návštěvníků přírody, kteří si neuvědomují, že obyvatelům lesa, polí i luk mohou velmi ublížit neukázněným pohybem, křikem a puštěnými psy na volno. Myslivcům a ochráncům přírody nezbyvá než jen a jen slušně upozorňovat a vysvětlovat.

Mnoho návštěvníků přírody

si také neuvědomuje, že při tzv. „zachráněním“ osiřelého mláděte (především srstnatého živočicha), ho vlastně zbavují možnosti přirozeného vývoje se svou matkou (jiným způsobem řečeno ho vlastně v dobré víře „kradou“ rodičům). Je nezbytné nutně, pokud mládě není viditelně poraněné, nechat ho na místě nálezů. Matka o něm ví a věří, že až odejdete, určitě se k němu vrátí. Musí mládě opouštět z důvodu shánění potravy, ale mládě určitě není opuštěné na dlouho. Také je nutné na takto nalezené mládě v žádném případě nesahat. Pokud ho pohladíte, způsobíte jen to, že o něj maminka přestane mít zájem, protože bude vykazovat cizí pach.

Chcete-li opravdu pomoci, respektujte tyto zásady pod heslem „Neberte mláďata rodičům“:

- Sbírejte jen mláďata viditelně poraněná
- Nalezená ptáčka usadte na nejbližší vyvýšené místo
- Savčí mláďata nechte na místě, matka se o ně postará
- Zachovejte v přírodě klid a nerušte je v jejich prostředí
- Nenechávejte v přírodě volně pobíhat psy
- Odebráním zdravého živočicha z přírody porušujete zákon
- V případě, že si nevíte rady, zavolejte 371 722 686 nebo 603 239 922 (Záchraná stanice živočichů Rokycany)

*Stanislav Hrudková,
Eliška Tesařová*

Fotbalové zprávy

Na počet týmů TJ Chodouň byla historicky nejpočetnější klubová fotbalová sezóna 2023/2024 úspěšně dokončená. Rád bych se ohlédl za celou jarní sezónou našeho klubu a podělil se s vámi o těchto pár řádek.

Tým dospělých dokončil jarní sezónu na konečném čtvrtém místě. Zde musím hráče pochválit hlavně za domácí zápasy, kdy týmy z druhého a třetího místa tabulky (Zdice „B“ i Srbsko) od nás odjížděly s porážkou. Zdice „B“ prohrály u nás 2:0, tým Srbska 4:3 a oba zápasy byly asi vrcholem jara. V zápase se Srbskem náš tým začal neskutečně vlažně a již ve druhé minutě prohrával 0:2, ale ani to nestačilo soupeři, aby si od nás odvezl body. Oba zápasy ukázaly, že náš stále velmi mladý tým má potenciál aspirovat na nejvyšší příčky v naší soutěži a v případě zlepšení venkovních utkání aspirovat i na vyšší třídu. Tímto bych chtěl poděkovat všem divákům, kteří především u nás doma dokáží vytvořit tu nejlepší fotbalovou atmosféru, kluci se jim snaží odvděčit co nejlepšími sportovními výkony. Hoši a trenéře, děkujeme. Doufám, že další sezóna bude ještě úspěšnější.

V současné době máme největší mládežnickou základnu za celou historii klubu TJ Chodouň.

Mladší příprava odehrála jarní sezónu velmi důstojně a mnohdy i velice úspěšně. Hrají zde děti ročník narození 2018-2015, hraje se 4+1 turnajově na branky 5x2 m. V našem týmu neskutečně zářil Jakub Zadák (ročník 2015), neúnnavný dřič, který v případě účasti dokázal tým dostat vždy až na nejvyšší místa mistrovských soutěží. Postupně během jara začala zářit hvězdička jménem Jakub Flachs (ročník 2017), který svým talentem a rychlostí dokáže vzdorovat mnohem starším dětem a od podzimu bude patřit k tahounům týmu mladší přípravy.

Na poslední turnaje k nám naskočili bratři Matyáš Čapek (ročník 2015) a Tadeáš Čapek (ročník 2017), kteří se každým tréninkem a zápasem neskutečně zlepšují, a tudíž i oni budou od podzimu tahouny našich družstev. Zde je potřeba především poděkovat všem rodičům, protože každý trénink i turnaj je velice náročný a dítě, které má s sebou rodiče hraje, vždy svoje mistrovství světa.

Rád bych zde oslovil další potenciální fotbalisty a fotbalisty z naší vesničky a okolí, aby doplnili řady našich nejmladších a mohli tak od podzimu reprezentovat naši krásnou obec Chodouň.

Starší příprava byla nejméně úspěšným týmem klubu, protože svoji jarní část sezóny vyhrála. Hrají zde děti ročník narození 2014-2013, hraje se 5+1 turnajově na branky 5x2 m. Brankářem úspěšného týmu je syn trenéra Vojtěch Piskáček (ročník 2014) a i v této kategorii úspěšně startoval, když se turnaje nekryly, Jakub Zadák (ročník 2015).

Rád bych zde poděkoval Josefu Piskáčkovi, trenérovi týmu, a doufám, že brzy rozšíří i řady našich dospělých fotbalistů. U této kategorie vyhrála hlavně týmovost a vyrovnanost.

Mladší žáci odehráli velice náročnou jarní sezónu. Počet jejich zápasů v rámci soutěží byl největší. Hrají zde děti ročník narození 2012-2011 a mistrovské zápasy hrají 7+1 na šířku hřiště na branky 5x2 m.

Bohužel časté nemoci v týmu u nejdůležitějších hráčů nás dostaly až na předposlední 11. místo skupiny A, která byla podstatně náročnější než skupina B. Nyní se hraje nadstavba soutěže o umístění s týmy z druhé skupiny a první zápas náš tým vyhrál v Lochovicích 18:1. Soupeř byl dlouhou soutěží psychicky zdecimován a neúčast jeho klíčových hráčů ovlivnila tento zápas v naší jednoznačné exhibici. Zda se odveta na našem hřišti uskuteční, nebo soupeř bude chtít prohrát kontumačně, se dozvíme během dnešního dne.

V každém případě bych chtěl poděkovat celému týmu za vzorné reprezentování naší obce na turnaji Kába Cup v Nespekách, kde úspěšně bojovali až do poslední minuty o postup do finálového turnaje. I této kategorii bych chtěl poděkovat všem hráčům a rodičům za náročnou sezónu a rád bych se zmínil o sportovním gestu našeho brankáře Adama Slavíka. Po nařízené penaltě předsedou rozhodčích na soupeřovu branku za ním osobně došel a vysvětlil mu, že penalta byla chybně odpískaná a o foul se nejedná. Tímto mu chci i jménem klubu poděkovat za fair-play jednání a opravdu správný sportovní čin. Náš tým díky této odvolané penaltě sice prohrál s týmem Tmaně, ale přístupem našich hráčů porazil větší část okresu. Všem hráčům chci poděkovat, protože i ostatní se chovají stejně příkladně.

Starší žáci - sdružený tým Chodouň/ Beroun C

Hrají zde děti ročníků narození 2010-2009 a hraje se již 10+1 na celé hřiště v čase 2 x 35 minut. V kategorii starší žáci mnoho týmů už nedokáže postavit vlastní tým z důvodu odchodů nejlepších hráčů do vyšších soutěží, tyto kategorie kluby tedy již nedokáží samostatně postavit. Tyto ročníky dětí buď končí s fotbalem, odcházejí do jiných klubů, kde většinou již zůstávají až do dospělého fotbalu, nebo se zakládají sdružené týmy i z více obcí.

Díky této možnosti u nás vznikl pro letošní fotbalovou sezónu sdružený tým starších žáků, který byl perfektně veden naším hráčem a trenérem Šimonem Berchou. Kluci a děvčata v žádném zápase herně nepropadli, a kdyby úspěšnost střelby byla vyšší, by pravděpodobně tak svoji skupinu i vyhráli. Celkové 8. místo z 15 týmů celého okresu Beroun je dobrou vizitkou tohoto týmu. I zde měl tým velký problém s úrazy a marodkou během jara, ale vždy hrál do posledních minut o vítězství. Velká škoda, že sem nechodí tolik diváků jako na dospělé.

Kdo třeba ještě k nám nezavítal na zápasy dospělých nebo mládeže, je srdečně zván na každou naši akci, ať už sportovní nebo společenskou. Rádi rozšíříme své řady o hráče do všech těchto kategorií od ročníku 2019 až po dospělé. Rádi mezi sebou přivítáme nové trenéry mládeže a další funkcionáře k mládeži či k dospělým.

Jménem klubu TJ Chodouň tímto chci poděkovat všem hráčům, rodičům a fanouškům a popřát co nejhezčí a neklidnější prázdnin. Budeme se na vás těšit na všech našich zápasech a turnajích.

Miloš Kořínek, předseda TJ Chodouň

Kroužky keramiky

Je tomu už více než dvanact let, co děti v Chodouni, za podpory Obecního úřadu Chodouň, navštěvují kroužky keramiky. Ti úplně nejmenší mohou na kroužky chodit do mateřské školky, pro starší děti využíváme díky vstřícnosti pana Pavla Růžičky místnost v kancelářské budově statku.

Zde probíhá jednou za 14 dní i keramika pro dospělé. Mám radost, že i po tolika letech je o kroužky stále zájem a děti i dospělé kreativní tvoření s hlínou nepřestává bavit. Pro letošní školní rok kroužky skončily, těším se, až budeme v září opět pokračovat.

Helena Nejedlá

Výrobky dětí z mateřské školky

Výrobky dětí ze základní školy

LÉTO 2024

ProFutbol ANALYTICS ESPAÑA

ŠPANĚLSKÉ YOUTH KEMPY

2 x LETNÍ
29. 7. – 2. 8. 2024
5. 8. – 9. 8. 2024
CHODOUŇ, okr. Beroun

5 DŇÍ TÍM TĚKA POD VEDENÍM ŠPANĚLSKÝCH PROFI TRENERŮ – práce s detailem, kombinovaná hra, trýskání, fotbalová dovednost, technika zpracování, přivádění, zakončení, vedení míče, obcházení tržby, pohyb na tvrdé, suché, oděvový

KATEGORIE 6-16 LET

#LaPFAacademia
#TRENUJSPRAVNE
#ProFutbolAnalytics
#UCIMEFOTBAL

REGISTRUJ NYNÍ V AKCI

www.ProFutbolAnalytics.cz

Momentky z místní mateřské školy

Společnost

✗ Čarodějnický rej v školce

✗ Aktivity ve školce

✗ Přesání předškoláků v MŠ

✗ Dvakrát z výletu do ZŠ Zdice

✗ Noční hra při přesávání v mateřské škole

Životní jubileum oslavili:

- ✗ Kotchera Josef
- ✗ Krauzová Jindřiška
- ✗ Dvořáková Jiřina
- ✗ Janáček Michal
- ✗ Červenková Ivana
- ✗ Sikora Roman
- ✗ Kusy Čeněk
- ✗ Šváb Václav
- ✗ Frýbertová Jarmila
- ✗ Krutský Jiří
- ✗ Vachil Ivan
- ✗ Kliková Denisa
- ✗ Vlček Josef
- ✗ Stehlík Josef
- ✗ Škodová Hana
- ✗ Chottová Alena

Všem jubilantům srdečně blahopřejeme.

Narodila se:

- ✗ Nicol Nejedlá

Opustili nás:

- ✗ Čapek Jaroslav
 - ✗ Petrželka Josef
- Upřímnou soustrast pozůstalým.

Vzpomínka

Dne 16. 7. 2024 si připomínáme již 10. výročí úmrtí naší maminky, babičky a prababičky paní **Marie Ciprové**.

Děkujeme všem, kdo zavzpomínají s námi.

Alena a Miroslav, děti s rodinami, příbuzní a známí.

CHODOUŇSKÉ NOVINKY 2/2024. Vyšlo 26. června 2024. Uzávěrka příštího vydání 27. srpna 2024.

Periodický tisk územního samosprávného celku Chodouň. Vychází 4 x ročně. Distribuce zdarma v nákladu 300 výtisků. Vydává Obec Chodouň, 267 51 Chodouň 56, IČ: 00509655. Evidenční číslo periodického tisku přidělené ministerstvem: MK ČR E 14258. Grafické zpracování a tisk: Dalmat. Redakce neodpovídá za věcný a gramatický obsah zveřejňovaných příspěvků.